

Er ved bilen. Du trenger ikke sende noen SMS, jeg legger meg straks til å sove. Klem.

TEKSTMELDING TIL MAMMA SYBILLE, DET SISTE LIVSTEGNET FRA CLEMENS DEPPING

Eventyreren har lagt ut på sitt livs reise. 7. juli i fjor sommer sitter Clemens Depping bak rattet i sin himmelblå Opel Kadett 1969-modell. 42-åringen fra Berlin er på vei til det nakne, ville landskapet i Finnmark og det nordligste punktet du kan nå langs europeiske landeveier. Til Nordkapp-plataet, hvor Atlanterhavet pisker ugjestmildt mot den stupbratte klippen med den

velkjente verdenskulen på toppen.

For Clemens er bilen nærmest et familiemedlem. Regndråpene legger seg som perler på rutene. Han vender kameraet mot seg selv og knipser.

Det skal vise seg å bli det siste bildet.

Tre dager senere ruller han opp på Nordkapp. Ingen vet hva som så skjer – og hvor Clemens blir av.

Den tyske turistene er sporløst forsvunnet.

– Det er et mysterium, sier moren Sybille.

– Spørsmålene er så mange, men vi har ingen svar, sukker broren Thomas Depping.

Sammen med bestevennen Alexander Boese sitter de hjemme i Berlin og venter.

Håpet om å få Clemens levende tilbake er ikke lenger stort.

Men de nekter å gi opp.

DET ER SOMMERVERMT i den tyske hovedstaden. Tyskland har slått Hellas i fotball-EM og lader opp til semifinale mot Italia. I bydelen Lichtenrade fyller Clemens bagasjerommet med tykke sokker og varme gensere.

Berlinereren skal ikke ut på noen vanlig piknik.

Den blå Kadetten ble levert fra Opel-fabrikken i 1969, samme år som Clemens kom til verden.

Den fingernemme tyskeren, utdannet bilmekaniker, har fått spesialregistrert den med kjennetegnet B-LU.

Blu er også kallenavnet han bruker for bilen, som er fullastet idet han 27. juni forlater Berlin.

Først stikker han innom Hamburg for å kjøpe noen bildeler, deretter setter han kursen for Rostock.

Med fergen «Tom Sawyer» bærer det til svenske Trelleborg, før han begynner den lange kjøreturen mot midnattssolens rike.

I månedsvis har han gledet seg til reisen, forberedt hver eneste eventualitet.

Underveis skal han sette i stand tenningen på Blu, som han har slitt med. I bagasjen har han også en liten verktøykasse for klokker og et gammelt armbåndsurs han vil restaurere.

Clemens tar seg god tid. Reisen skal være en del av målet. Han stopper på rasteplasser, koker seg kveldsmat på primusen i den evigvarende solnedgangen, fotograferer elgskilt.

«3300 km. Masse hilsener til alle», skriver Clemens i en tekstmelding til bestevennen hjemme i Berlin 10. juli ved 17-tiden.

Når han kommer frem, irriterer han seg kraftig over å måtte betale avgift for å rulle de siste hundre meterne mot målet.

Men «faen heller», som den nøysomme tyskeren taster i SMS-en til kompisen, når man har reist så langt, får man bla opp.

Begeistret over endelig å være fremme, spiser Clemens kvelds i Nordkapphallen.

Alt ser ut til å gå etter planen.

NATT TIL 11. JULI LEGGER HAN UT på en gåtur i midnattssolen: Nordkapp-plataet er ikke nok – han vil enda lenger og bestemmer seg for å rusle ut til Knivskjelodden.

Neset ligger 1380 meter lenger nord og er dermed det kontinentale Europas egentlige nordpunkt.

Ved 02.30-tiden sender Clemens en SMS til moren. ➔

FAMILIEMEDLEM: Clemens elsket å

reise, særlig med favorittbilen sin, som han hadde døpt «Blu». Det var med nettopp denne Opel Kadetten, 1969-modell – like gammel som Clemens selv – tyskeren i fjor sommer kjørte fra Berlin til Nordkapp. Foto: PRIVAT

DE SISTE BILDENE: Clemens knipset flere bilder av seg selv og bilen på vei fra Berlin til Nordkapp. 42-åringen tok seg god tid. Men etter at han ankom målet i Finnmark, via Sverige, slutter alle spor. Foto: PRIVAT

➔ «Målet er nådd: Knivskjelodden. Sitter på en stein og slapper av. Må gå tre kvarter tilbake. Ikke noe mat og drikke med meg. Klem».

Sannsynligvis bruker han lengre tid enn planlagt på turen tilbake, for neste SMS til moren følger først klokken 06.42.

«Er ved bilen. Du trenger ikke sende noen SMS, jeg legger meg straks til å sove. Klem».

Tekstmeldingen til mamma Sybille er det siste livstegnet fra Clemens Depping.

INGEN VET OM 42-ÅRINGEN går rett til sengs i Blu, hvor han også har innredet en koselig liten soveplass, eller om han fortsetter å vandre rundt på det stupbratte Nordkapp-platået.

– Det er smertefullt ikke å vite, sier broren.

Elektroingeniøren bor bare et steinkast fra der Clemens holdt til. Brødrene har hatt et tett forhold fra de var barn Begge var interesserte i teknikk, begge likte å reise og oppdage.

Foran Thomas ligger de siste fotografiene av broren. Han snakker lavmælt:

– Håpet vårt er at noen skal kjenne igjen bildene, enten av Clemens eller bilen, og komme med tips som kan lede oss videre i saken. Uvissheten tynger, vi må søke videre.

Julehøytiden uten Clemens blir spesiell. Thomas reiser til Brasil med kona for å feire.

Men heller ikke der ville tanken på brorens skjebne gi slipp.

Kan Clemens ha havnet i krangel med noen på parkeringsplassen på Nordkapp?

Kan han ha blitt utsatt for en trafikkulykke og siden gjemt for å skjule spor?

Kan han ha tråkket feil og falt ned fra det stupbratte platået?

Kan han ha blitt bortført?

Men hverken Thomas, moren eller bestevennen har noen svar.

De holder heller ingen av utfallene for sannsynlige.

– Clemens ville aldri gjøre noe lettsindig. Han kranglet heller ikke med noen. Han var forsiktigheten selv. Så rolig og vennlig: Han slo ikke engang i hjel en flue, sier bestevennen Alex.

Hjemme i leiligheten Neukölln har han bilder av kompisen overalt. På arbeidsrommet ligger også en plakate på norsk. «Savnet» står det, ledsaget av en rekke fotografier av Clemens.

– Jeg tenker på ham hver dag, sier Alex.

Han har satt sammen et hefte med avisutklipp og ulike minner, som han blar i. I hånden holder han Clemens' «lykketering», som han alltid hadde med seg på reise.

I nær tre tiår hadde de vært perlevenner da Clemens ble borte.

Nå har Alex bestemt seg for å tatovere koordinatene fra Nordkapp på håndleddet.

– Jeg føler at jeg har en telepatisk forbindelse til ham. Det er en slags energi der. Jeg lever videre for og med ham.

Selv om han håper Clemens fortsatt er i live, omtaler han bestevennen i fortid: Clemens var veldig påpasselig, forteller han. Særlig i nærheten av vann, etter at han som barn var nær ved å drukne. Alex tviler derfor på at 42-åringen kan ha ramlet i vannet.

Hvis noen mister balansen og faller fra Nordkapp-platået, viser erfaringene at de gjerne lander på ett av de mange utspringene i den bratte bergveggen i stedet for i havet 307 meter under klippen.

Det er så utrolig mange tegn på at Clemens ikke lekte med noen tanke på å gjøre slutt på livet.

ALEXANDER BOESE, BESTEVENN

POLITI OG LOKALBEFOLKNING HOLDT UTKIKK etter rovfugler som samlet seg i knausene utover høsten i fjor. Men de så ingenting spesielt.

At Clemens frivillig har valgt å tre ut av livet, holder de pårørende for fullstendig utelukket.

– Muligheten for at noe kriminelt kan ha skjedd er blitt ignorert av det lokale politiet. Jeg vet ikke hvorfor. Kanskje fordi det skjer så få forbrytelser der oppe? undrer broren.

15. juli, fem dager etter at Clemens ankom Nordkapp, reagerer et par danske campingturister på at bilen står urørt. De alarmerer ansatte i Nordkappshallen om den førerløse Kadetten.

Medarbeiderne henger en lapp på Blu med beskjed om at eieren skal melde seg. To dager senere har det ikke skjedd noe. De ansatte tar kontakt med politiet i Vest-Finnmark.

Det er grunn til å tro at bilen har stått på samme sted helt siden Clemens kom frem. Et mobilbilde knipset av en annen tysk turist 15. juli gir støtte til teorien: Ved en ren tilfeldighet ser man Blu – mellom et par bobiler – på Europas nordligste parkeringsplass.

Etter at bekymringsmeldingen er mottatt, tar norsk politi kontakt med kolleger i Tyskland. Der er allerede familien og Alex sterkt bekymret. Det er gått en uke siden de har hørt noe – og det er svært uvanlig.

19. juli blir Thomas kontaktet av politiet i Berlin. To dager senere melder de ham offisielt savnet.

I Finnmark har politiet i mellomtiden fått tauet bilen inn til Honningsvåg, hvor den gjennomføres. De norske etterforskerne mener lite tyder på at Clemens har lagt ut på noen større vandring etter å ha parkert.

– Dessuten var bilbatteriet fortsatt slått på. Clemens ville ha koblet det fra hvis han hadde gått på en lengre tur, sier Thomas.

Hovedredningsentralen leder parallelt en større leteaksjon. Politiet i Vest-Finnmark får støtte av blant annet Sivilforsvaret og Røde Kors i å saumfare store deler av Magerøya – til fots, med ATV, i helikopter og med redningshunder. ➔

EVENTYREREN: Clemens Depping – bygutten fra Berlin som også elsket livet i fjellet, på havet, på bygda. Bilen «Blu» var ikke bare fremkomstmiddel, men også soveplass og stue, kjøkken og verksted. Her fra reiser til adriaterhavskysten og de østerrikske alper. Foto: PRIVAT

➔ **LANDSKAPET ER STEINETE**, røft og krevende, distansene enorme. Langs klippene ut mot storhavet er det mange kløfter. Overalt søkes det.

Det blir laget tenkte ruter Clemens kan ha tilbakelagt, blant annet fra den parkerte bilen og ut til Knivskjelodden.

Hjemme i Berlin klarer ikke familien å sitte stille. De reiser til Nordkapp for å følge letingen.

De blir tatt vennligsinnnet og forståelsesfullt imot av norsk politi, og bidrar blant annet med gjennomgangen av Clemens' teletrafikk. Familien kommer i kontakt med lokalkjente, som hjelper dem med å lete.

Også Alex bestemmer seg for å dra nordover. Vandrende rundt på det stupbratte platået innser han at et eneste feilsteg kan være det siste.

Gjerder er oppført bare der hvor turister antas å ferdes. I sommerhalvåret er det ofte tåke her. 11. juli skal det imidlertid ha vært god sikt og fine forhold.

Han gjennomfører Blu enda en gang og katalogiserer alt innhold.

I bilen finner han suvenirer Clemens har kjøpt på Nordkapp, blant annet en t-skjorte. Selv postkort – med frimerker – hadde han skaffet. De ligger klare til å bli skrevet.

Kompisen fastslår at ingenting mangler i bilen, bortsett fra det 42-åringen hadde på og med seg: Lommeboken, kameraet, mobiltelefonen og turtøyet.

Det mest interessante Alex finner er et minnekort med de siste bildene – det ferskeste tatt 8. juli.

Chipen blir ytterligere undersøkt av lokalt politi.

ALEX VET HVORDAN CLEMENS TENKER – også på reise. Sommerferien for to år siden tilbrakte de sammen

Uvissheten tynger, vi må søke videre.

THOMAS DEPPING, CLEMENS' BROR

i Østerrike og ved Adriaterhavet. Selv om de er ekte bymennesker fra Berlin, elsker de hav, sjø, fjell.

Alex satte alltid pris på reisene med Clemens, som kunne bite seg merke i småting og beundre dem lenge – en sky, et insekt, en topp.

Clemens ville opprinnelig at Alex skulle bli med til Norge, men han hadde ikke mange nok friuiker. Derfor skulle de møtes i Spania i august og først reise litt på fastlandet, deretter ut på øyene.

– Men skjebnen førte meg til Nordkapp likevel, sier Alex.

Clemens var utdannet bilmekaniker. Han arbeidet blant annet hos Renault, men følte at de ansatte ble tatt dårlig vare på. Derfor sluttet han.

De siste årene hadde han jobbet med eldreomsorg i en diakonal stiftelse. Menneskekjenneren Clemens trivdes

med å gi omsorg. Men han følte at arbeidsgiveren brydde seg for mye om profit og for lite om brukerne – og sa opp.

Planen var å se seg om etter nytt arbeid etter Nordkappturen.

– Clemens ville alltid være uavhengig, sier Alex.

Han snakket mye, småkranglet gjerne – men beholdt alltid roen. Med rusmidler var han svært forsiktig.

– Han var nesten litt barnslig. Han stilte spørsmål som en unge: «Hvorfor? Hvorfor? Hvorfor?», hørte vi fra ham.

Politiet kan ikke utelukke at Clemens har begått selvmord, selv om lensmannen i Nordkapp mener lite tyder på at tyskeren var suicidal.

Skulle det være tilfelle, ville han ikke være den første turist som gjør det på Europas nordligste punkt.

Alex avviser muligheten.

– Aldri. Det er så utrolig mange tegn på at Clemens ikke lekte med noen tanke på å gjøre slutt på livet, sier Alex. Han tenker blant annet på postkortene som nærmest var klare til å sendes.

Selv har han forsøkt å få politiet til å gjøre mer. Han prøvde også å få Forsvaret til å bidra.

Mens han var i Honningsvåg organiserte han dessuten egne dykkersøk i sjøen nedenfor Nordkappplatået.

Mens dykkeren Piotr Belz undersøkte vannkanten under klippene, saumfarte Alex de ugjestmilde steinveggene med kikkert.

I midten av august spør Alex lensmannen om tilatelse til å kjøre Blu hjem. Han vil ikke etterlate den spesielle bilen i nord, og 18. august setter han kursen sørover. ➔

Find din rette farge!

MISSING: CLEMENS DEPPING (42)

Height: 1.78m • Eyes: Greygreen • Hair: Darkblond • Body: Athletic • Prominent Features: Chest-Scar (Burn). Clemens is been missing since: 11th of July 2012, at: North Cape Plateau / Norway. His Car was left there. Clothes: „Arctic Parka“-Woolrich, Redblue - Jumper, A Hat, Black (GTA - San Andreas) - Bandanna (See Photos)! He was wearing a tiny „Yin-Yang“ Pendant. www.facebook.com/rockdamost • email: clemens.depping@gmx.de
WHO SAW CLEMENS ON THE 10th + 11th of JULY 2012 AT NORTH CAPE?

HAR DU SETT CLEMENS? Politiet har gitt opp det aktive søket etter Clemens Depping. Men det har ikke venner og familie. – Vi er takknemlig for ethvert tips, sier broren Thomas. De pårørende har opprettet nettstedet Clemens-Depping.de, Facebook-siden facebook.com/clemens.depping og e-postadressen clemens.depping@gmx.de og håper VG Helgs lesere kan hjelpe dem.

– Jeg kjørte nøyaktig samme rute som Clemens. Å forlate Skandinavia uten ham var spesielt. Det var en svært trist tur.

AV OG TIL HENTER Alex Blu ut av garasjen i Berlin og ruller noen kilometer for å holde den i stand.

– Jeg gjør det for Clemens, sier han.

De pårørende har opprettet en Internett- og en Facebook-side for å forsøke å finne ham.

Moren håper sønnen kan ha bestemt seg for å ta seg en slags pause fra det alminnelige livet og at han kan leve i skjul et sted.

Clemens var interessert i alternative livsstiler. Han hadde sett på muligheten for å slå seg ned sammen med andre som var kritiske til det kapitalistiske storsamfunnet.

– Håpet er at noen har sett noe som kan hjelpe politiet og oss i denne situasjonen. Det verste er ikke å vite noe. Hver gang telefonen ringer, skvetter vi til, sier mor Sybille til Finnmark Dagblad.

Skulle Clemens mot formodning ha havnet i sjøen, viser beregninger av havstrømmene på den aktuelle tiden at kroppen kan ha blitt ført langt til havs.

Thomas har vanskelig for å smile så lenge han ikke vet hva som har hendt med den kjære broren hans.

Også han avviser at Clemens kan ha begått selvmord.

– Det passer heller ikke at han kan ha tråkket feil eller bestemt seg for å gå i skjul. Det er rett og slett ingenting som passer. Men det som passer aller minst, er at han kan ha valgt å ta livet av seg.

Thomas legger ikke skjul på at han er kritisk til politiets innsats. I en slik mysteriøs sak mener han at Kripos burde vært koblet inn.

Vandrende gatelangs i kveldsmørket i Berlin Neukölln kan Thomas fortsatt ikke forstå at broren ikke er kommet hjem.

– Iblant vil jeg ringe ham og tar opp telefonen. Så slår det meg at han ikke vil svare. ●

hans.hansson@vg.no

Politiet: – Ingen holdepunkter for noe kriminelt

– Vi har lagt svært store ressurser i denne saken, sier Runar Elde, lensmann i Nordkapp.

I 25 år har Elde jobbet i politiet i Norges nordligste kommune. Men også som aktiv turmann og jeger kjenner han Nordkapp svært godt.

– Terrenget er kupert og krevende. Rundt selve Nordkapp-platået gjør bergnabber og kløfter området svært vanskelig tilgjengelig, sier han til VG Helg.

DA POLITIET fikk melding om at en tyskregistrert bil sto forlatt ved Nordkapphallen, satte Elde og kollegene hans umiddelbart i gang undersøkelsene.

Gjennom kontakt med Kripos og tyske kolleger fant de raskt ut hvem Opelen tilhørte.

– Funn vi gjorde i bilen tydet på at savnede mest sannsynlig ikke hadde lagt ut på noen lengre tur, sier Elde.

Parallelt ble det hentet inn elektroniske spor, blant annet ved å kartlegge bruk av telefon og betalingskort. Den siste SMS-en Clemens Depping sendte, gikk via basestasjon Nordkapp.

Mannskaper fra flere etater gjennomførte i dagvis omfattende søk både rundt Nordkapp-platået og inn mot Knivskjelodden. Ved flere anledninger saumfarte Sea King-helikopter både sjøkanten, klippene ved platået og tenkte ruter Depping kunne gått.

Søkene var imidlertid krevende fordi været var sterkt skiftende.

– Det var til dels ufysiske forhold med fem grader, regnvær og tåke, beskriver lensmannen.

HVERKEN POLITIET, Røde Kors, Sivilforsvaret eller gruppen Search and Rescue (SAR) Nordkapp var i stand til å finne noe av interesse, til tross for at «særdeles lokalkjente folk», som Elde sier, deltok.

– Vi satte også inn hundepatruljer for å gjennomføre hele platået uten at det ble gjort noen markeringer som burde sjekkes nærmere. I etterkant av hundesøket gjennomførte vi likevel nok et helikoptersøk med innleid sivilt helikopter, men fant ikke annet enn pøsepapir og hansker, forklarer lensmannen.

Han avviser at Kripos burde vært koblet inn, slik familien har antydnet.

– Vi har så langt ingen indikasjoner på at det er skjedd noe kriminelt. Det er ikke standard prosedyre å koble inn Kripos i en sak vi betrakter som en ordinær forsvinnings-sak.

Elde avviser kritikken om at det ikke ble satt inn dykkere i søket:

– Vi vet at det ikke har noen hensikt.

DET ER VANSKELIG å kartlegge alle bevegelser på Nordkapp-platået, særlig midt i høysesongen, påpeker lensmannen. Rundt 250 000 turister besøker attraksjonen årlig.

Han er uenig i at Nordkapp er for dårlig sikret.

– Ja, det er bratt der. Og ja, det er folk som har forulykket der før. Selve turistanlegget er inngjerdet, men man kan jo ikke gjerde inn hele området. Det er et større problem at folk tar sjanser de ikke burde, og eksempelvis klatrer over gjerdet. Hvert år kommer det turister til Norge med manglende kunnskap om hvordan de bør forholde seg. Om det er tilfellet i denne saken, har jeg imidlertid ingen holdepunkter for å fastslå, sier Elde.

– Hva som har skjedd med Clemens Depping, vet jeg ikke. Vi konstaterer at han er borte og at vi ikke har funnet ham gjennom de søkene vi har gjort. Samtidig har vi hatt nøyaktig samme intensjon som familien – å finne ham, understreker lensmannen.

Politiet i Nordkapp har henlagt saken og arbeider med en endelig rapport som skal sendes blant annet tyske myndigheter. ●